

Wojskowy Sąd Garnizonowy
w Krakowie

-182-
Znak akt Sr.350/52

1394

P O S T A N O W I E N I E

o zastosowanie amnestii

Wojskowy Sąd Garnizonowy w Krakowie na posiedzeniu niejawnym
w dniu 7 maja 1956r. w składzie:

Przewodniczący: ppłk. Mielnik Bazyli
Asesor: por. Mieszkowski Bronisław
Sędzia: kpt. Sygnet Władysław

przy udziale protokolanta ppor. Mieszkowskiego Bronisława, w obecności Prokuratora Wojskowego ppłk. Kołodzieja Wiesława, po rozpoznaniu sprawy J a w o r a Józefa s. Józefa skazanego prawomocnym wyrokiem łącznym Wojskowego Sądu Rejonowego w Krakowie z dnia 19 grudnia 1952 r. Nr. Sr. 350/52 za przestępstwa:

- z art. 15 § 2 M.K.K. na karę 12 lat więzienia z utratą praw na okres 3 lat ,
- z art. 86 § 2 K.K.W.P. na karę 5 lat więzienia z utratą praw na okres 2 lat i przepadkiem mienia,
- łącznie na karę 12 lat więzienia z utratą praw na okres 3 lat i przepadkiem mienia. -

mając na uwadze, że powyższe przestępstwa popełnione zostały przed dniem 15 kwietnia 1956r.,

p o s t a n o w i ł :

na mocy art. 3 ust. 1 pkt. 2 lit. "a i b" i art. 4 ust. 2 lit. "a" ustawy z dnia 27 kwietnia 1956r. - o amnestii -

1/ skazanemu J a w o r o w i Józefowi s. Józefa orzeczone wyrokiem - łącznym Wojskowego Sądu Rejonowego w Krakowie z dnia 19 grudnia 1952 r. Nr. Sr. 350/52 kary:

- 12 lat więzienia z art. 15 § 2 M.K.K. złagodzić o 1/3 t.j. do kary 8 lat więzienia , zaś okres utraty praw przez 3 lata skrócić o połowę t.j. do 1 roku i 6 miesięcy,
- 6 lat więzienia z art. 86 § 2 KKWP złagodzić o połowę t.j. do 3 lat więzienia, zaś okres utraty praw przez 2 lata skrócić o połowę t.j. do 1 roku.

a po myśli art. 9 ust. 3 ustawy o amnestii z dnia 27 kwietnia 1956r. , art. 32 § 2 i 33 § 1 KKWP oraz na podstawie tak złagodzonych kar za powyższe przestępstwa orzec karę łączną 8 / ośmiu / lat więzienia z utratą praw na okres 1 roku i 6 miesięcy z jednoczesnym darowaniem w części niewykonanej kary przepadku mienia , z wyjątkiem mienia, którego posiadanie jest zakazane lub wymaga zezwolenia,

2/ postanowienie ogłosić skazanemu z pouczeniem, że na postanowienie niniejsze służy zażalenie do Najwyższego Sądu Wojskowego za pośrednictwem Wojskowego Sądu Garnizonowego w Krakowie w nieprzekraczalnym terminie 5-ciodniowym od daty ogłoszenia postanowienia,

3/ odpis postanowienia doręczyć: Naczelnikowi Więzienia w Strzelcach Opolskich, Prokuratorowi W.O.W. w W-wie, Rejestrowi Skazanych i do akt.

Przewodniczący:

Asesor:

Sędzia:

183

Wzór Nr 1

136

(pieczęć nagłówkowa)
Kraków, dnia 7.5.1956 r.

Znak akt Sr.350/52

Do
NACZELNIKA WIEZIENIA
DOY WUBALIVKRMVW

Strzelcach Opolskich

ZARZĄDZENIE WYKONANIA KARY

postanowienia

1. Zarządzam wykonanie postanowienia Wojskowego Sądu Garnizonowego
w Krakowie z dnia 7. 5. 1956 r.

Znak akt Sr.350/52

utrzymać w mocy postanowienie Wojskowego Sądu w Krakowie

z dnia 1956 r. którego odpis se

J A W C O R A Józefa

syna (Józefa) urodz. 19.II.1925 r.

Wyrok ten jest prawomocny z dnia

2. Kara 8 / osiem / lat więzienia
oddziału karnego* liczy się od dnia 26 kwietnia 1952 r.

3. Skazanemu po odbyciu kary skierować do

4. Skazanemu podać do wiadomości odpis sentencji postanowienia

5. Zawiadomienie o rozpoczęciu odbywania kary i zwolnieniu — po odbyciu kary przesłać do Wojskowego Sądu Garnizonowego w Krakowie

Zaś.

(pieczęć)

* niepotrzebne skreślić.

UWAGA do pkt. 3:

Wypełnia się tylko odnośnie szeregowców i podoficerów służby zasadniczej, skazanych na karę do 1 roku więzienia (aresztu), których skierowuje się do jednostki.

NACZELNA PROKURATURA WOJSKOWA

Warszawa, dn. 20 czerwca 1956 r.

L. dz.

WP. Re. 321/56

ZGROMADZENIE SĘDZIÓW
NAJWYŻSZEGO SĄDU WOJSKOWEGOW W a r s z a w i e

W N I O S E K R E W I Z Y J N Y

Naczelnego Prokuratora Wojskowego

na korzyść

Wpłynęło

23 CZER. 1956

ZgOg 232/56

JAWORA Józefa, s. Józefa, r.1925, skazanego wyrokami Wojskowego Sądu Rejonowego w Krakowie z dnia 19 września 1952r. w związku z postanowieniem Najwyższego Sądu Wojskowego z dnia 31 października 1952r. i z dnia 19 grudnia 1952r. w związku z postanowieniem Najwyższego Sądu Wojskowego z dnia 31 stycznia 1953r. za przestępstwa z art. 86 § 2 KKWP i z art. 7 w zw. z art. 15 § 1 i 2 MKK na łączną karę 12 lat więzienia z utratą praw na okres 3 lat i przypadkiem mienia. Na mocy Ustawy z dnia 27 kwietnia 1956r. o amnestii kara powyższa została złagodzona do 8 lat więzienia z utratą praw na okres 1 roku i 6 miesięcy. Skazany odbywa karę od dnia 26 kwietnia 1952r.

Na zasadzie art. 277, art. 278 i art. 281 K.W.P.K. z przyczyny podanej w art. 270 lit. "a" i "d" K.W.P.K.

w n o s z ę :

o zmianę orzeczeń obu Instancji Sądowych przez poprawienie kwalifikacji prawnej czynu z art. 86 § 2 KKWP i z art. 7 w zw. z

art. 15 § 1 i 2 MKK na prawidłową z art. 86 § 2 KKWP i zastosowanie względem skazanego dobrodziejstwa Ustawy z dnia 22.11.1952r. o amnestii. ✓

U z a s a d n i e n i e

Powołanymi wyżej wyrokami Sądu I Instancji skazany Jawor Józef został uznany winnym tego, że :

od stycznia 1952r. do 26 kwietnia 1952r. w Kamienicy pow. Iłmanowa brał udział w kontrrewolucyjnym związku "Odwet Górski" mającym na celu obalenie przemocą ustroju Państwa Polskiego,

w tymże czasie i miejscu, działając na szkodę Państwa Polskiego, przekazał hersztowi kontrrewolucyjnego związku "Odwet Górski" Makuszowi - Woronowiczowi ps. "Montanna" wiadomości stanowiące tajemnicę państwową i wojskową, a dotyczące organów M.O., Ligi Przyjaciół Żołnierza, Straży Pożarnych, oraz danych z dziedziny gospodarczej.

Nie kwestionując ustaleń faktycznych Sądu poczynionych w wyroku uważam, że skazanie Jawora Józefa za szpiegostwo było niesłuszne.

Z materiałów sprawy bowiem nie wynika, by skazany miał świadomość tego, że przekazane przez niego kierownikowi organizacji "Odwet Górski" materiały wywiadowcze zostaną przez tegoż z kolei przekazane obcemu wywiadowi.

Zebrane w sprawie dowody nie dają w ogóle podstaw do przyjęcia że kontrrewolucyjna organizacja "Odwet Górski" miała powiązania z konkretnym obcym wywiadem.

Z powyższych względów nie można przypisać skazanemu zbrodni szpiegostwa, a działalność jego polegającą na zbieraniu i przekazywaniu hersztowi bandy "Odwet Górski" materiałów wywiadowczych należy potraktować, jako fragment działalności kontrrewolucyjnej skazanego, objętej kwalifikacją prawną z art. 86 § 2 K.K.W.P.

Z chwilą zmiany kwalifikacji nie będzie w sprawie przeszkód w kierunku zastosowania względem skazanego dobrodziejstwa Ustawy z dnia 22.11.1952r. o amnestii.

Powyższe uzasadnia wniosek rewizyjny.

p.o. NACZELNY PROKURATOR WOJSKOWY
R Y B A Marian - p.k.

-190-

139
142

Zg.Og. 232/56

P O S T A N O W I E N I E

Zgromadzenie Sędziów Najwyższego Sądu Wojskowego dnia 4 lipca 1956 r. w Warszawie rozpoznało na posiedzeniu niejawnym w trybie nadzoru sądowego na wniosek Naczelnego Prokuratora Wojskowego - sprawę JAWORA Józefa s. Józefa, skazanego wyrokiem Wojskowego Sądu Rejonowego w Krakowie z dnia 19 września 1952 r. zmienionym postanowieniem Najwyższego Sądu Wojskowego z dnia 31 października 1952 r. i wyrokiem tegoż Sądu z dnia 19 grudnia 1952 r. utrzymanym w mocy postanowieniem Najwyższego Sądu Wojskowego z dnia 30 stycznia 1953 r. za przestępstwo z art. 86 § 2 KKWP na karę 6 lat więzienia z utratą praw publicznych i obywatelskich praw honorowych na okres lat 2 i przepadkiem mienia i za przestępstwo z art. 15 § 1, 2 w zw. z art. 7 MKK na karę 12 lat więzienia z utratą praw publicznych i obywatelskich praw honorowych na okres lat 3 łącznie na karę 12 lat więzienia z utratą praw na okres lat 3 i przepadkiem mienia, która to kara złagodzona została postanowieniem Wojskowego Sądu Garnizonowego w Krakowie o zastosowaniu amnestii z daty dnia 7 maja 1956 r. do wysokości kary łącznej 8 lat więzienia z utratą praw na okres 1 roku i 6 miesięcy i z jednoczesnym darowaniem w części niewykonanej kary przepadku mienia, z wyjątkiem mienia, którego posiadanie jest zakazane lub wymaga zezwolenia - za to, że w okresie od stycznia 1952 r. do dnia zatrzymania tj. do 26 kwietnia 1952 r. na terenie Kamienicy, pow. Limanowa, w zamiarze usiłowania zmiany przemocą ustroju Państwa Polskiego brał udział w związku kontrrewolucyjnym pod nazwą "Odwet Górski", używając pseudonimu "Skaka" i że w czasie od lutego 1952 r. do dnia zatrzymania go w Kamienicy, pow. Limanowa będąc referentem skupu i kontraktacji w Prezydium miejscowej Gminnej Rady Narodowej, przewodniczącym miejscowej organizacji Ligi Przyjaciół Żołnierza, działając na szkodę Państwa Polskiego przekazał hersztowi kontrrewolucyjnej organizacji "Odwet Górski" Makuszowi - Woroneńczowi Zbigniewowi wiadomości stanowiące tajemnicę państwową i zawarte w "serwisie" sporządzonym przez tegoż ostatniego dla wywiadu amerykańskiego a dotyczące stanu organów M.O., Ligi Przyjaciół Żołnierza, Straży Pożarnej, Izby Porodowej, sytuacji gospodarczej na terenie Kamienicy.

Naczelnny Prokurator Wojskowy, we wniosku rewizyjnym, złożonym na korzyść skazanego, domagał się zmiany podanych na wstępie orzeczeń przez poprawienie błędnej kwalifikacji prawnej przypisanego skazanemu czynu z art. 86 § 2 KKWP i z art. 15 § 1, 2

143/110
w zw. z art.7 MKK na właściwą z art.86 § 2 KKWP i wniośk o zastosowanie w stosunku do skazanego amnestii z 22.XI.1952 r.

Zgromadzenie Sędziów Najwyższego Sądu Wojskowego, po wysłuchaniu sędziego-sprawozdawcy płk.Wilsona Jerzego i prokuratora Naczelnej Prokuratury Wojskowej ppłk.Orlińskiego Jana, który popierał wniosek rewizyjny, rozważyło co następuje:

Z materiałów sprawy wynika, że Makusz Woronicz po zwerbowaniu skazanego do kontrrewolucyjnej organizacji uzyskał od niego w trakcie prowadzonych rozmów szereg wiadomości dotyczących organów M.O., L.P.Ż., Straży Pożarnej, Izby Porodowej i sytuacji gospodarczej ludności o lokalnym zresztą znaczeniu. Nie wynika jednak z akt sprawy, by skazany miał wówczas wiedzieć o powstałym w późniejszym już czasie zamiarze Makusza - Woronicza co do przygotowania na podstawie uzyskanych między innymi i od skazanego wiadomości "serwisu", który to Makusz-Woronicz w przyszłości miał zamiar przekazać obcemu wywiadowi. Zebrane zaś w sprawie dowody nie dają podstaw do przyjęcia, by kontrrewolucyjna organizacja "Odwet Górski" miała mieć powiązania z konkretnym obcym wywiadem.

Stąd też i przekazywanie Makuszowi - Woroniczowi tych wiadomości, o których mowa jest powyżej, stanowiło fragment kontrrewolucyjnej działalności skazanego w ramach przypisanego mu przestępstwa z art.86 § 2 KKWP. i w tym też kierunku poprawić należało błędną kwalifikację prawną czynu, uchylając jednocześnie orzeczoną karę za przestępstwo z art.15 § 1, 2 w zw. z art. 7 MKK, jak również i uchylając karę łączną jako bezprzedmiotową.

Biorąc zaś pod uwagę, że Jawor Józef dopuścił się przypisanego mu czynu przed dniem 20 listopada 1952 r. i że nie podlega on wyłączeniom po myśli art.9 10 i 11 ust.2 Ustawy z dnia 22.XI.1952 r. o amnestii, należało zastosować w stosunku do niego przepisy cyt. ustawy.

Postanowienie Sądu Garnizonowego w Krakowie z daty dnia 7 maja 1956 r. o zastosowaniu amnestii w stosunku do Jawora Józefa należało uchylić jako bezprzedmiotowe.

Z tych względów Zgromadzenie Sędziów Najwyższego Sądu Wojskowego na zasadzie art.art.277, 279, 282, 270 pkt.a/ i 271 § 1 lit.a/ KWPK

p o s t a n o w i ł o :

w uwzględnieniu wniosku rewizyjnego Naczelnego Prokuratora Wojskowego:

1/ zmienić postanowienia Najwyższego Sądu Wojskowego z dnia 31 października 1952 r. i 30 stycznia 1953 r. i wyroki Wojskowego Sądu Rejonowego w Krakowie z dnia 19 września 1952 r. i 19 grudnia 1952 r. w sprawie JAWORA Józefa s. Józefa przez:

.../...

144-

poprawienie błędnej kwalifikacji prawnej przypisanego Jaworowi Józefowi s. Józefa czynu, opisanego w sentencji cyf. wyroków, z art. 86 § 2 KKWP i z art. 15 § 1, 2 w zw. z art. 7 MKK na właściwą z art. 86 § 2 KKWP, przyjęcie art. 86 § 2 KKWP jako podstawy wymiaru kary i uchylenie kary za przestępstwo z art. 15 § 1, 2 w zw. z art. 7 MKK, oraz uchylenie kary łącznej jako bezprzedmiotowej,

2/ złagodzić zgodnie z art. 4 ust. 1 pkt. 2 lit. b/ w związku z art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 22 listopada 1952 r. o amnestii orzeczoną w stosunku do Jawora Józefa s. Józefa karę za przestępstwo z art. 86 § 2 KKWP do wysokości 4 /czterech/ lat więzienia z utratą praw publicznych i obywatelskich praw honorowych na okres lat 2 i z tym, że po myśli art. 4 ust. 2 cyt. ustawy nie wykonana dotychczas kara dodatkowa przepadku mienia nie podlega wykonaniu.

3/ uchylić postanowienie Wojskowego Sądu Garnizonowego w Krakowie z daty dnia 7 maja 1956 r. o zastosowaniu amnestii w stosunku do Jawora Józefa s. Józefa,

4/ Zarządzić natychmiastowe zwolnienie JAWORA Józefa s. Józefa z więzienia.

Sekretarz Zgromadzenia

Przewodniczący:

Wyk. PZ/2900